

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010776
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:4321010776.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci odsúdeného Z. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8Pp/31/2021 zo dňa 18.11.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2022 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. M., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8Pp/31/2021 zo dňa 18.11.2021 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 2 Tr. zákona žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.12.2016 sp. zn. 1T/201/2016 zamietnutá.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodnil tým, že odsúdený Z. M. žiadosťou doručenou pôvodne Okresnému súdu Levice dňa 09.08.2021 požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V žiadosti uviedol, že splnil všetky podmienky pre podmienené prepustenie. Žiadosť odsúdeného bola dňa 20.1.2021 postúpená na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I ako súdu miestne príslušnému.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu, hodnotením rizika sociálneho zlyhania a odpisom registra trestov.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.12.2016 sp. zn. 1T/201/2016 vo výmere šesť rokov a osem mesiacov. Uložený trest nastúpil 09.12.2016 a má ho vykonávať do 08.11.2022 pri započítaní doby výkonu väzby v tejto veci.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že formálna podmienka podmieneného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdený vykonal viac ako tri štvrtiny uloženého trestu. Pokiaľ ide materiálne podmienky (správanie sa a plnenie povinností počas výkonu trestu a ani priaznivá resocializačná prognóza) tieto podľa okresného súdu naplnené neboli, čo vplynulo jednak z hodnotenia, vrátane hodnotenia rizika sociálneho zlyhania a z odpisu registra trestov.

Z hodnotenia odsúdeného prvostupňový súd zistil, že čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, avšak jeho prepustenie ústav neodporúča. V priebehu výkonu sa situácia u odsúdeného zlepšuje, je v kontakte s družkou a dvomi maloletými deťmi, je pracovne zaradený bez negatívnych poznatkov.

Okresný súd vyjadril názor, že u odsúdeného v žiadnom ohľade nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom toto viedlo súd k záveru, že je potrebné na neho pôsobiť celou dĺžkou výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Sleduje sa tým cieľ z hľadiska potreby jeho dôslednej prevýchovy a súčasne je prihliadané aj na ochrannú funkciu trestu a trestného práva ako takého. Rovnako nemožno podľa názoru prvostupňového súdu prehliadať kriminálnu anamnézu odsúdeného, ktorý už bol devätnásť krát odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť a v dvanástich prípadoch bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Doterajšie odsúdenia u odsúdeného sa evidentne minuli účinkom a preto nie je z kvalitatívneho hľadiska splnená materiálna podmienka v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, tak ako to predpokladá návetie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako nemožno prehliadať závažný charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu. K pozitívnemu hodnoteniu riaditeľa ústavu okresný súd uviedol, že tento má odporúčací charakter a predstavuje jeden z viacerých atribútov, ktoré súd berie do úvahy. Samotné „dobré správanie“ počas výkonu trestu odňatia slobody a dodržiavanie ústavného poriadku je bazálnou povinnosťou odsúdenej osoby a nie výsadou osvedčujúcou vedenie riadneho života na slobode.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený Z. M. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení. Sťažnosť bola dodatočne odôvodnená písomným podaním odsúdeného doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.12.2021.

Odsúdený v odôvodnení sťažnosti vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa a vyjadruje presvedčenie, že splnil formálne aj materiálne podmienky pre podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu bol sedem krát disciplinárne odmenený a preukázal kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, čo vyplýva aj z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podieľal sa aj na objasňovaní závažnej trestnej činnosti, čo napĺňa predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život. Má dve maloleté deti, ktoré sú v súčasnosti zverené do náhradnej starostlivosti sestry matky maloletých detí. Žiadal o prepustenie na slobodu, aby sa on sám mohol venovať maloletým deťom a odbremeniť osobu, ktorá sa o ne aktuálne stará, ktorá si chce tiež založiť vlastnú rodinu. V minulosti bol síce viackrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, avšak počas výkonu tohto trestu pochopil, čo sú pre neho dôležité hodnoty a že je u neho na prvom mieste rodina a práca. V prípade prepustenia môže ihneď nastúpiť do pracovného pomeru, riadne sa zamestnať a platiť spoločnosti dlh.

Prílohou podanej sťažnosti je aj písomné prehlásenie konateľa spoločnosti STANNUM, s.r.o., Stupava, z ktorého vyplýva prísľub poskytnutia zamestnania odsúdenému v pracovnej pozícii operátor manipulát na dobu neurčitú.

Sťažnostný súd žiada o prehodnotenie rozhodnutia prvostupňového súdu a zároveň sľubuje, že dodrží aj obmedzenia, ktoré mu budú prípadne uložené.

Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že odsúdený Z. M. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/201/2016 zo dňa 07.12.2016 odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a osem mesiacov. Vo výkone trestu sa odsúdený nachádzal od 09.12.2016.

Odsúdený požiadal dňa 09.08.2021 o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom dôvodil splnením podmienky pre podmieňané prepustenie. Žiadosť odsúdeného bola pôvodne adresovaná Okresnému súdu Levice, ktorý postúpil túto žiadosť Okresnému súdu Bratislava I, ako súdu miestne príslušnému.

Okresný súd rozhodoval o žiadosti odsúdeného na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2021 za účasti prokurátorky a odsúdeného Z. M. a zástupcu ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na

verejnem zasadnutí bolo prednesené stanovisko ústavu a prítomný zástupca sa zároveň vyjadril, že od podaného písomného hodnotenia sa situácia u odsúdeného zlepšila, udržiava kontakt s maloletými deťmi a deklaruje záujem prevziať starostlivosť o ne.

Z podaného hodnotenia vyplýva, že odsúdený bol počas výkonu trestu sedem krátk disciplinárne odmenený a nemá evidovaný žiadny disciplinárny trest. Aktuálne je odsúdený umiestnený na výkon trestu do diferenciacnej skupiny „B“, stanovené ciele programu zaobchádzania sú plnené čiastočne v oblasti edukácie a v ostatných oblastiach sa plnia priebežne. Odsúdený prejavuje záujem o aktivity pedagogického pôsobenia zamerané na právnu a protidrogovú tematiku a zmenu doterajšieho spôsobu života. Správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo v minulosti vždy na požadovanej úrovni, takisto bolo v minulosti zaznamenané aj nadväzovanie nedovolených kontaktov. Určitú dobu bol vo funkcii predsedu samosprávy odsúdených, povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie si spočiatku plnil, avšak neskôr boli zaznamenávané poznatky indikujúce podozrenie, že svoje postavenie zneužíval. Aktuálne je poverený funkciou vedúceho izby. Doposiaľ neabsolvoval súdom nariadený výkon protitoxikomanického liečenia. Priaznivo je hodnotený pokiaľ ide o plnenie pracovných povinností a nedostatky neboli zaznamenané ani v oblasti udržiavania poriadku a čistoty.

Zo záveru vypracovaného hodnotenia vyplýva, že aj napriek tomu, že si odsúdený vo viacerých prípadoch vytvoril podmienky pre udelenie disciplinárnej odmeny, v jeho správaní boli zaznamenané aj viaceré nedostatky. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Na základe uvedených zistení ústav konštatoval, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a ústav tento postup neodporúča.

Odsúdený zotrval v celom rozsahu na podanej žiadosti a predložil súdu potvrdenie o zamestnaní a tiež rozhodnutie súdu o zverení detí do starostlivosti sestry ich matky. V prípade prepustenia na slobodu sa chce venovať deťom a riadne pracovať. Prítomná zástupkyňa okresnej prokuratúry sa vyjadrila, že rozhodnutie o žiadosti ponecháva na úvahu súdu.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnem zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa názoru sťažnostného súdu, okresný súd správne postupoval pri posúdení dôkazov, ktoré mal k dispozícii v súvislosti so správaním odsúdeného v rámci výkonu trestu a dospel k správne mu názoru, že odsúdený nesplnil materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia formálnej podmienky uvedenej v § 67 ods. 1 Tr. zákona, teda vykonania troch štvrtín výmery uloženého trestu, krajský súd v zhode s okresným súdom uvádza, že táto podmienka bola splnená dňom 08.03.2021.

Čo sa týka skúmania splnenia materiálnych podmienok pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení, ktoré sú stanovené kumulatívne, teda, že odsúdený preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, v tejto časti treba vysloviť súhlas s argumentáciou okresného súdu. Odôvodnenie negatívneho rozhodnutia o žiadosti odsúdeného sa opiera najmä o hodnotenie spracované Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, ktoré bolo čiastočne doplnené aj vyjadrením zástupcu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava na verejnem zasadnutí okresného súdu, nakoľko toto je významným dôkazom, z ktorého je potrebné

vychádzať pri zodpovedaní otázky, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Otázku priaznivej prognózy, pokiaľ ide o vedenie riadneho života odsúdeným, je nutné vyhodnocovať aj so zohľadnením jeho doterajšieho života a predchádzajúcich odsúdení, ktoré nepochybne majú vplyv na možnosti jeho resocializácie.

Z hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva, že odsúdený mal svoje správanie a vystupovanie na slušnej úrovni, do pracovného procesu bol zaradený a neboli zaznamenané žiadne negatívne zistenia. Doposiaľ bol sedemkrát disciplinárne odmenený, avšak z hodnotenia ústavu zároveň vyplýva, že aj napriek tomu, že si vytvoril podmienky pre udelenie disciplinárnej odmeny, boli v jeho správaní zaznamenávané aj viaceré nedostatky. Riziko recidívy trestnej činnosti je podľa spracovaného posudku stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá. V závere hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol doposiaľ 18-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, opakovane pre trestnú činnosť súvisiacu s nelegálnou držbou drog a to aj na nepodmiennečné tresty odňatia slobody, opakovane pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a trestnú činnosť majetkového charakteru. Z odpisu registra trestov je okrem toho možné zistiť, že spáchanie trestnej činnosti, pre ktorú sa odsúdený aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody bezprostredne nadväzuje na odsúdenie za identickú trestnú činnosť a dopúšťal sa teda závažného protiprávneho konania napriek plynutiu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Pri stanovení verdiktu hodnotenia vychádzal ústav na výkon trestu odňatia slobody najmä zo zvýšeného rizika sociálneho zlyhania ovplyvneného opätovnou recidívou. Predložené hodnotenie spracované zodpovednými osobami, ktoré mali možnosť sledovať správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu a posúdiť prognózu jeho úspešného začlenenia sa do spoločnosti, nedáva záruku vedenia riadneho života v prípade prepustenia na slobodu a to ani pri zohľadnení faktu, že odsúdený má podľa vlastného vyjadrenia zaručenú možnosť zaradiť sa do pracovného procesu. Ako je zrejmé, z jeho vyjadrenia a okolností spáchaného skutku, možnosť pracovať mal aj v čase jeho spáchania a o túto príležitosť sa spáchaním ďalšieho trestného činu sám fakticky pripravil. Vzhľadom na toto zistenie nie je záruka poskytnutia zamestnania dostačujúcou podmienkou pre vyslovenie predpokladu vedenia riadneho života.

Čo sa týka argumentu odsúdeného, ktorý súvisí s jeho snahou starať sa o svoje maloleté deti, tento argument bol nepochybne najzávažnejším dôvodom pre dôsledné skúmanie, či nie je možné žiadosti odsúdeného vyhovieť a uprednostniť tak formu zabezpečenia starostlivosti o maloleté deti primárne biologickým rodičom. Po dôslednom zvážení všetkých získaných informácií a stanoviska ústavu na výkon trestu odňatia slobody, prijal aj sťažnostný súd záver, že vzhľadom na pretrvávajúce riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu, nemôže ani tento dôvod sťažnosti eliminovať získané negatívne poznatky a presvedčiť súd o tom, že sa u odsúdeného už ďalej nevyskytnú prejavy jeho ľahkovážneho a nezodpovedného prístupu k životu, vrátane prístupu k povinnostiam, ktoré svojim opätovným páchaním trestnej činnosti odhalil a mali negatívny dopad aj na jeho maloleté deti, o ktoré bol povinný sa starať.

Na podklade zistení, ktoré sú uvedené v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia možno teda konštatovať, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade už uvedených dôkazov nevyhovел žiadosti odsúdeného Z. M..

Sťažnostný súd po preskúmaní veci nezistil žiadny zákonný dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom.

Vzhľadom k uvedenému, postupoval krajský súd podľa § 193 ods. písm. c/ Tr. poriadku a sťažnosť odsúdeného Z. M. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.